

ἀπέδειξαν πράγματι τὴν ὑπερῆν πόλεως, ἀποκαλύψασαι πολλὰ εἰσείπια καὶ λείψανα τειχῶν.

— Τὸ Μουσεῖον τοῦ Λαύραου ἐν Παρισίοις προσεκτεήτατα τελευταίως ἐκ Σμύρνης προσληθῆσεν συλλογὴν ἐκ πεντήκοντα πηλίνων ἀγκυματίων προερχομένων ἐκ Μυρίνης τῆς Αἰολικῆς. Τὸ μεῖζον τῶν πηλίνων τούτων ἀγκυματίων περιστᾷ χρυσετὴν ὀρκοπέτης διατηρήσεως. Ἄλλα τῶν πηλίνων τούτων ἀγκυματίων εἰσι μιμήσεις προκινεῖς τῶν Ἰαναγραίων κορῶν, μέγα δὲ πήλινον ἀγκυματίον περιστᾷ γυμνὴν Ἀφροδίτην μετ' ἀγγελίου παρ' αὐτὴν καὶ φέρει τὴν ἐπιγραφὴν **ΑΝΤΙΣΤΙΟΥ**, ὅπερ εἶναι ὄνομα τεχνίτου.

— Ὁ Γάλλος ἀρχιτέκτων Σοαζὺ ὅστις ἐξέδωκεν ἤδη τὴν πραγματείαν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐν Πειρικεῖ ἀρχαίου ναυστάθμου τοῦ Φίλωνος ὃν ἐν δύο πίναξιν ἀναπαριστᾷ οἷος ἦν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἐδημοσίευσεν ἄρτι δευτέραν πραγματείαν, ἐν ἣ ἀνιδρύει ὡς εἰπεῖν τὰ ἀρχαῖα τῶν Ἀθηνῶν τείχη συμφώνως κατὰ ἀρχαίαις ἐπιγραφαῖς καὶ παραδόσεσιν. Ἡ νέα αὕτη πραγματεία συνοδεύεται ὑπὸ πίνακος ἐν ᾧ φαίνεται δλόκληρος ἡ σειρά τῶν μακρῶν τειχῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ἡπειρωτικοὶ μαστραπάδες. — Ἐν σελίδι 269 τοῦ παρόντος τεύχους ἐπραγματεύθημεν περὶ τῶν Ἡπειρωτικῶν ἐνεπιγράφων μαστραπάδων καὶ ἀνεκοίνωσα τὰς ἐπιγραφὰς τῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐλείνης γνωσθέντων μοι. Ἐκτοτε περιῆλθον εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ πατρὸς μου δύο ἕτεροι μαστραπάδες οὓς ἀνακοινῶ σήμερον.

Ὁ πρῶτος τούτων φέρει τὴν ἐπιγραφὴν

Δ. Μ.

Κρασί σέ πίνω διά καλλῶ
 κ' ἐσὺ μέ κροῦς στὸν τοῖχο.
 Ἐγὼ σέ πίνω νά χαρῶ
 κ' ἐσὺ μέ σέρνεις σὺν μορῶ.

Κάτωθεν τοῦ ἀγγαίου γέγραπται N° 3 C. C.

Ἦτοι τὰ μὲν γράμματα CC εἶναι τὸ σῶμβολον τοῦ ἐργαστασίου Καλεγέρη καὶ Καζάλη τοῦ παρὰ τὸ Πέταρον, ὃ δὲ ἀριθμὸς 3 ὑποδεικνύει ὡς τότε εἶχον ὑποθέσει: ὅτι ἐν τῷ ἐργαστασίῳ ἐκάστη ἐλληνικὴ ἐπιγραφὴ εἶχε καὶ ἰδιαιτέρον ἀριθμὸν ἵνα ἀναγνωρίζηται, οὕτω δὲ τῶρα ἔχομεν πλήρη τὴν σειράν τῶν ἐπιγραφῶν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1-4. Τοῦ μαστραπά τούτου ὁ χρωματισμὸς εἶναι κυανοῦς δλόκληρος, διαφέρει δὲ κατὰ τοῦτο τῶν λοιπῶν, ὧν ὁ χρωματισμὸς εἶναι ποικιλότερος (ὄρα πίνακα Β).

Ὁ ἐνταῦθα κ. Ψω, Πηλαιολόγος κατέχει ὅμοιον μαστραπῶν με ποιί-
λον ὁμῶς χρωματισμὸν φέροντα τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἐπιγραφὴν καὶ κάτω-
θεν τοῦ ἀγγείου τὸν ἀρ. 3. καὶ τὰ γράμματα C. C.

Ὁ δεύτερος μαστραπῶς φέρει τὴν δε τὴν ἐπιγραφὴν

Καλαρρυτιῶτες χαῖρεται

Πιέτσι με υγιάν

Κρατὴ γλυκὸν κὲ κόκκινον

Ποῦ ἐφρένει τὴν καρδίαν

Ἐπιγραφὴν τοιαύτην εἶχον δημοσιεύσει ἐν σελίδι 272, ἀλλὰ κατοχῆς
τοῦ ἐν Λονδίῳ κ. Franks, ἐν τῇ συλλογῇ δὲ τοῦ πατρὸς μου ὑπῆρχεν ὁ-
μοία ἐπιγραφὴ ἀλλ' ἀντὶ τοῦ Καλαρρυτιῶται ἐφέρετο Ἰωαννῖται.

Ὁ μαστραπῶς οὗτος ποιίλου χρωματισμοῦ καὶ ἀκριβῶς ὅμοιος τῷ ἀπει-
κονισθέντι ἐν πίνυκι Β' εἶναι προϊόν ἄλλου κεραμευτικοῦ ἐργοστασίου, διότι
κάτωθεν φέρει τὰδε τὰ σύμβολα

+

G. D.

Καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας τὰ σύμβολα ταῦτα εἶναι τὰ ἐνδεικτικὰ
τοῦ ἐργοστασίου τοῦ διδάκτορος Gioanetti ὅπερ εἶχεν ἰδρυθῆ ἐν Vineuf
παρὰ τὸ Ταυρῖνον περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ ἦν σχεδὸν
σύγχρονον τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Πεσάρου τῶν Καλεγάρη καὶ Καζάλη. Τὰ
δύο γράμματα ἄτινα ἐν ἄλλοις ἔργοις φέρονται καὶ D. G εἶναι τὰ ἀρχικὰ
τοῦ διδάκτορος Gioanetti καὶ ὁ ἀνωθεν σταυρὸς εἶναι ὁ σταυρὸς τῆς Σα-
βυδίας.

Μ. Π. Λάμπρος.

* *

*

Ἑλληνικὴ νομισματοποιΐα. — Ἐν σελίδι 72 τοῦ 5. τόμου τοῦ
Παρνασσῶ ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ συνόλου τῶν μέχρι τοῦδε κοπέντων
ἐλληνικῶν νομισμάτων ἐν τοῖς διαφόροις γαλλικοῖς νομισματοκοπέοις.
Εἰς τὰς τότε δημοσιευθείσας εἰδήσεις προσθετέον καὶ τοῦτο ὅτι ἐν ἔτει
1882 ἐκόπησαν ἐν τῷ νομισματοκοπέῳ Παρισίων κομμάτια τῶν 10 καὶ
5 λεπτῶν ἀξίας 2, 320, 000 φράγκων ὡς ἑξῆς.

160,000	κομμάτια τῶν 10	λεπτῶν ἀξίας	δρ.	1,600,000
144,000	»	5	»	720,000
<u>304,000</u>	»	»	»	<u>2,320,000</u>

Τὰ κομμάτια ταῦτα εἶναι ὅμοια ἀκριβῶς πρὸς τὰ τῷ 1878 ἐκκοπέντα
ἐν τῷ νομισματοκοπέῳ Παρισίων, με τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι τὰ πά-
ρασια σύμβολα ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς κεφαλῆς δὲν εἶνε πλέον ἀγκυρα καὶ
μέλισσα, ἀλλὰ κέρα ἀμαλθείας καὶ δέσμη ῥάβδων.

* *

*

Πεθανά αιτία τοῦ σεισμοῦ τῆς Ἰσχίας. — Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 8 Ὀκτωβρίου τῆς Γαλλικῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ὁ κ. Daubrée διευθυντῆς τοῦ σχολείου τῶν μεταλλείων, ὑπέβαλεν ἔκθεσιν πραγματευομένην τὰ γεωλογικὰ φαινόμενα τὰ συμπεραχθέντα τῇ καταστροφῇ τῆς νήσου Ἰσχίας. Ἡ ἔκθεσις συνωδεύετο ὑπὸ χάρτου δεικνύοντος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δύο πρυμεγίστας ῥωγμάς, αἰτινες ἀρχόμεναι ἐκ δύο τινῶν σημείων τῆς περκαλίας συναντῶσιν ἀλλήλας ἐν εὐθείᾳ σχεδὸν γωνίᾳ εἰς Καζαμίτσιολαν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπενέργησε κυρίως ἡ μεγάλη ἐσωτερικὴ δύναμις ἢ δίκσεϊτασ τὸσον ἰσχυρῶς τὸν στερεὸν ὄλιον.

Διὰ τῆς ἐκθέσεώς του ὁ Κυρ. Daubrée προπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὰ φαινόμενα ταῦτα περήχθησαν οὐχὶ ὅπως τινὲς ὑπέθεσαν διὰ τῆς ἐξωθήσεως στερεῶν σωμάτων, ἐνεργούντων ὡς αἱ προσβολαὶ κοίβ, ἀλλ' ὅτι ταῦτα ἐξηγοῦνται κάλλιστα ἐν ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ ὕδωρ δύναται διὰ τινῶν ῥωγμῶν νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς σφίρας ἐν καταστάσει τήξεως διατελούσης μάζης.

Τὸ ὕδωρ τοῦτο συναντᾷ π. χ. πυρίτιον τετηγμένον καὶ ῥευστὸν μεθ' οὗ ἐνούμενον σχηματίζει πυριτικά ἀλάτα. Διὰ τῆς ἐκεῖ ἐπικρατούσης θερμοκρασίας καὶ ὑπὸ τὴν γιγάντειον πίεσιν, περὶ ἧς μόλις ἰδέαν ἔχομεν, ἀναπτύσσονται τὰ ἀκόλουθα φαινόμενα: τὸ πυριτικὸν ἄλας διέρχεται ἀναμέσῳ τῶν ῥωγμῶν, ὅσον δὲ ἐκφεύγει τὸ ἐν αὐτῷ ὕδωρ ἐπὶ τοσοῦτον ἀποκτᾷ μεγαλύτεραν ἐκρηκτικὴν δύναμιν. Ὁ Κυρ. Daubrée διὰ πειραμάτων ἀπέδειξεν ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῶν πυριτικῶν ἀλάτων ἀντιστοιχεῖ εἰς πίεσιν πολλῶν χιλιῶν ἀτμοσφαιρῶν, ὅτι τὸ ἐξατμιζόμενον καὶ ὑπερθερμινόμενον ὕδωρ κατέτρωγε τὰ τοιχώματα χαλυβδίνων σωλήνων ὡς σμίλη, καὶ ὅτι ὁ ἀτμὸς οὗτος ἀπολαβὼν τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτακτικὴν δύναμιν διέσπα ταῦς σωλήνας καὶ κατέτρεβεν εἰς κόνιν τὰ μέρη τοῦ σιδήρου. Κατὰ τὸν Daubrée οἱ σεισμοὶ οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ κατευνασθεῖσαι ἠφάστειοι ἐκκρήσεις.

N. K. A.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἐγένετο ἡ τακτικὴ συνεδρία τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

ὑπεβλήθη ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς κκ. Α. Βαρζέλη, Στ. Ψωκνίδου καὶ Ν. Γ. Πολίτου εἰσηγητοῦ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐξελέγξεως τοῦ ἀλέξαντος ἔτους. Ὁ Σύλλογος ἐψηφίσατο εὐχαριστήρια εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀποτελέσματι τῆς ἐξελέγξεως.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ὑπέβλεπε πρὸς τὸν σύλλογον τὴν λογοδο-